

26.01x34.29	1	עמוד 24	טופהשבו	מערב -	06/06/2025	94345428-9
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790						

אבו מאזן מארח את מקרון ברמאללה ב-2023.
מגייסים שותפים ונוספים לצעדיהם העוינים
צילום ארכיון: רויטרס

פרופ' אריה אלדד

הציונות ההרצליאנית נועדה לפתור את "צרת היהודים". בנימין זאב הרצל התבונן בהתפרצות האנטישמיות באירופה, שהתחוללה על רקע כישלון האמנסיפציה ושוויון הזכויות ליהודים לאחר המהפכה הצרפתית. יהודים רבים ניסו להשתלב בחברה הנוצרית - ועוררו גלי אנטישמיות. הרי ללא האמנסיפציה לא היה יהודי כאלפרד דרייפוס מגיע להיות קצין בכיר ולא היה יכול "לבגוד".

אבל בשונה מאחרים, הרצל זיהה את המחלה לא באנטישמיות - אלא בגלות. היהודים המפוזרים בגלויות, עקורים ממולדתם אך שומרים על צביונם הדתי והלאומי, היו תופעה א־נורמלית בכל העמים שבקרבתם חיו. הרצל העריך שהאנטישמיות היא התגובה של הגויים לתופעה לא נורמלית זו. ובמקום לנסות - מה שאיש לא הצליח לפניו או אחריו - לרפא את מחלת הנפש העתיקה הזו, את שנאת היהודים, הוא האמין כי כאשר ישובו היהודים למולדתם העתיקה ויחיו ככל עם בארצם שלהם - תיעלם גם האנטישמיות.

תקוותו זו של הרצל - נכזבה. האנטישמיות חיה ומשתוללת גם כשהיהודים חיים כמיעוט בקרב הגויים וגם כתגובה לקיומם הלאומי העצמאי בישראל. התירוצים לאנטישמיות, לאנטי־ציונות ולאנטי־ישראליות הם אולי שונים. פעם הם דתיים, פעם חברתיים, פעם מתודלקים מהטפות שטניות של כמרים או אימאמים, ופעם מתעמולה ערבית החוברת לשמאל הרדיקלי ולפרוגרסיבים במערב. פעם זו עלילת דם על שימוש בדם ילדים לאפייית מצות, ופעם זו עלילת דם על רצח ילדים, טיהור אתני ופשעי מלחמה בעזה.

על כל פנים - גם אם לא הצליחה להסיל את האנטישמיות, הצליחה הציונות להקים את מדינת ישראל. מוטב היה שכל יהודי העולם היו עולים ארצה מתוך הכרה ציונית, אבל כמחציתם עדיין חיים בגלות וגם רבים מאלו שעלו ארצה הגיעו כפליטי רדיפות פוגרומים והשמדה, ורק בישראל יכלו למצוא מקלט. עדיף היה מקור חיובי לציונות. לא ציונות קטסטרופה ו"מקלט בטוח" מרדיפות. אבל גם אם מתוך "שלא לשמה", הגענו לעצמאות מדינית - חובה לברך עליה, גם בדיעבד, בשם ובמלכות.

רבים מהחרדים שאינם מתגייסים לצה"ל הם גם אלו שאינם אומרים הלל ביום העצמאות, ומקצתם אינם מאמינים שהקמת המדינה היא חלק מתהליך גאולת ישראל. ומנגד - רבים מתוך אלו המעקמים פרצופם ואומרים שזו לא המדינה שהם רוצים, בגלל הממשלה, בגלל ראש הממשלה, בגלל מוסר היהדות ורוח צה"ל והדמוקרטיה, ויש בהם גם שהתעוותו לחלוטין, שהיו פעם גיבורי ישראל ועתה הם עוכרי ישראל והפכו עצמם לשותפים פעילים לגרועים שבשונאנו, בעזה ובהאג ובפריז, ומהדהדים כאן את עלילות הדרם - גם הם אינם מברכים את מדינת ישראל, גם בדיעבד, בשם במלכות. אלו ואלו יחזרו בתשובה - או ייעלמו מכאן.

ממש כך גם לגבי ההתיישבות היהודית בכל חלקי הארץ. לפני קום המדינה גאלו אדמות וקנו קרקעות בכסף, הקימו יישובים, האמינו שדי יהיה בכך כדי שהארץ תהיה שלנו, ולעגו

מהנהר לים - ישראל

אנחנו צריכים לעשות את מה שנמנענו
ממנו ב'67: להחיל לאלתר ריבונות
על כל שטחי יו"ש - ובכך לטרפד את
היוזמה הצרפתית-סעודית להכרה
בינלאומית במדינה פלסטינית

בלתי הפיכות בשטח. גם אם לא מלכתחילה -
הרי בדיעבד. וגם על כך חייבים לברך.

נשיא צרפת עמנואל מקרון יוזם ועידה בינלאומית, שתתכנס בעוד שבוע בפריז. ושבוע לאחר מכן, עם סעודיה, באו"ם - במטרה להכריז על הכרה במדינה פלסטינית. כמה מדינות חשובות, שבעבר התנגדו להכרה חד צדדית כזו, כבר הביעו בה תמיכה. ישראל מתנגדת ליוזמה. אם בשנות ההזיה של אוסלו עוד היו אצלנו מי שהאמינו בה - באו שנות האינתיפאדה, ואחריהן ההתנתקות, ואחריה טבח 7 באוקטובר, והותירו היום פחות מ-10% מהיהודים בישראל שתומכים בהתאבדות הלאומית הזו. אפילו דויד גרוסמן הבין מיד לאחר הטבח שהחלום הזה - לשיטתי, ההזיה הזו - התרחק מאוד.

גם בקרב הפלסטינים יודעים רבים שאין לתוכנית שום היתכנות. אבו מאזן בשלהי ימיו אולי עוד תומך בה, אבל לא סופרים אותו - לא בעזה, לא בג'נין וטול כרם, וגם לא בחברון או בשכם. לו היו מתקיימות בחירות בשטחי הרש"פ - חמאס היה זוכה, ולחמאס אין עניין

ברעיון שתי המדינות, אלא בהשמדת ישראל. אבל התנגדות שני הצדדים אינה מונעת ממקרון לנסות לפגוע בישראל ולהצטייר כגורם בינלאומי חשוב. הוא מאיים על ישראל, וינסה להוביל סנקציות נגדנו במועצת הביטחון. אנו נודק לווטו אמריקאי, אך בתחומי האיחוד האירופי יוכלו מקרון ושותפיו לגרום לנו נזק רב. אבל ניתן להוציא מתוך מעוז מלכתחילה צריכה הייתה ישראל להכריז על ריבונות מלאה בשטחי יו"ש למחרת מלחמת ששת הימים, בד בבד עם החלת הריבונות על ירושלים. זה לא קרה, אבל גם אם לא מלכתחילה - גם בדיעבד טוב. גם על רמת הגולן החיל מנחם בגין ריבונות רק כדי לפצות ולכפר על עקירת היישובים מסיני כחלק מהסכמי השלום עם מצרים. שנים איימו עלינו בסנקציות ובהכרה במדינה פלסטינית אם נעז לספח. אבל כך מתחייבים מקרון ושותפיו לעשות בקרוב, גם בלי סיפוח. ולפיכך יש להקדים תרופה למכה.

ישראל הרשמית כבר הזהירה את האירופים שתגובתנו להכרה חד צדדית במדינה פלסטינית תהא החלת ריבונות. אך כיוון שמקרון ממשיך להסלים את התקפותיו ומגייס שותפות נוספות לצעדיו העוינים - נפתח חלון הודמנויות חשוב: נפנוף בשוט אינו יעיל כאיום לאחר השימוש בו. ישראל צריכה להחיל ריבונות על יו"ש לאלתר. ריבונות כזו תטרפד את המהלך האירופי. הם אומנם לא יכירו בהכרה הישראלית כשם שאינם מכירים גם בירושלים ובגולן. אבל אטאט הם משלימים למעשה. ארה"ב - גם להלכה. כך יהיה גם לגבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן: יגנו, ימחו, יכריזו על חרם - ובסוף יתרגלו.

יש שטענו שהחלת הריבונות צריכה להיות מתוכננת לפרטי פרטים לפני שנכריז עליה. היועמ"שית תנסה להטיל אלף "מניעות משפטיות" מומצאות. הבלים. גם "המדינה הפלסטינית" שמקרון ושותפיו מתכוונים להכיר בה - אינה קיימת כלל, לא תיתכן, ובוודאי שהיא אינה תוכנית מפורטת המנסה להתמודד עם סוגיות היסוד של הסכסוך. ולפיכך עלינו לצאת לדרך בהכרה עקרונית האומרת: מהירדן לים - ישראל. ❖

tguvot@maariv.co.il

שנים איימו עלינו בסנקציות ובהכרה במדינה פלסטינית אם נעז לספח. אבל כך מתחייבים
מקרון ושותפיו לעשות בקרוב, גם בלי סיפוח. ולפיכך יש להקדים תרופה למכה